
NIEUWIAROWANY (3) *part praet pass pf*

W pisowni łącznej (2), w rozłącznej (1).

Teksty nie oznaczają é oraz ó; e prawdopodobnie jasne (tak w nie-); oba a jasne.

sg f N nieuwiarowanâ (1). ◊ G nieuwiarowan(e)i (1). ◊ n I nieuwiarowan(e)m (1).

Sł stp brak, Cn s.v. nieuchronny, Linde XVI w. s.v. uwiarować.

W funkcji przymiotnika: Taki, którego nie można odmienić, uniknąć, przed którym nie można się uchronić, nieuchronny; inaversabilis, indeclinabilis, indeclinatus, ineluctabilis, inevitabilis Cn (3) : Abowiem złoŃnicy nie chcąc znać ciebie/ [...] nieuwiarowanem prześladowaniem [persecutione passi inexcusabiliter] y ogniem byli niŃzczeni. BibRadz Sap 16/16.

W połączeniach szeregowych (2): SkarŻyw 151; Przyidzie czas gdzie miłosierdzie odstąpi/ á fprawiedliwość Ńczera nieodwłoczna/ nie zbyta/ nie wwiarowana/ nastąpi. SkarKaz 7b.

Synonimy: nieomylny, nieuchronny, nieustrzeżony.

Cf NIEUWAROWANY, UWJAROWAĆ SIĘ